

## זיכרון של אישה

המפורסם מתוך "המין השני", שקבע כי "אישה אינה נולדת אישה, אלא נעשית אישה", ספר זה ממחיש לקוראים כיצד סימון דה בובואר אינה נולדה סימון דה בובואר – אלא נעשתה כזאת.

"זיכרונותיה של נערה מחונכת", שכתוב באופן פיוטי וקולח, מגיע עד לנקודת המפגש של דה ברואר, כסטורנטית, עם סארטר, ומאפשר הצצה לחייה של אחת הנשים האמיצות והמשפיעות במאה ה-20. ניתן למצוא בו את כל הניצנים שהפכו עם השנים לאבני דרך במהפכה הפמיניסטית: הרגע שבו מבינה סימון דה בובואר כי אינה רוצה ילדים, אהבתה הע"צומה לספרים, הגיגיה הפילוסופיים, הפניית העורך לרת ויחסיה המורכבים עם אביה, שדחף אותה לה גשים את חירותה בעולם הנשלט על ידי גברים.

**זיכרונותיה של נערה מחונכת** / סימון דה בובואר; מצרפתית: ניו וצ'קובסקי; כתר, 384 עמ'

לאחר פרסום הביוגרפיה הרכילותית "בארבע עייניים" (כתר 2008), שתיעדה את יחסיה הסוערים עם ז'אן פול סארטר, ראה אור לאחרונה "זיכרונותיה של נערה מחונכת" – כרך ראשון מבין שלושת כרכי

האוטוביוגרפיה שכתבה דה בובואר ב-1958 בהיותה בת 50. כשהיא ישרה על זרי הרפנה כאחת ההוגות הפמיניסטיות החשובות, החליטה דה ברואר להשיל את המסכות, לחזור אחורה לילדותה ולהתמסר לזיכרונותיה בלי להיות מוטרדת ממידת חשיבותו של הספר בהקשר החוץ-אישי.

"כשהתחלתי לדבר על עצמי, נכנסתי להרפתקה פיוזה: מתחילים ולא גרמרים. את 20 שנותיי הראשונות רצינית

לספר לעצמי כבר מזמן", התוודתה. באחרית הכרך לספר כותב עידן דורפמן כי בפרפראזה על המשפט

"ומן רב היססתי אם לכתוב ספר על האישה. זהו נושא מרגיז, במיוחד לגבי נשים, והוא אינו חדש. דיו רב נשפך במהלך המריבה שניטשה בעניין הפמיניזם", כתבה סימון דה בובואר, מבשרת הפמיניזם,

בהקדמה לספרה המכונה "המין השני" העוסק בשאלה "מהי אישה".

אבל מתברר שגם 60 שנה לאחר שנכתב, הדיו ממשיך להישפך. למרות ההישגים המוצלחים שהשיגו הנשים במהלך 100 השנים האחרונות, שוויון זכויות מוחלט טרם הושג. עם זאת, ספריה של דה בובואר תמיד היו ויהיו נלווים לפרלמוסים, לרעיונות, למחקרים ולמאמרים בעניין שוויון הזכויות. הסופרת והפילוסופית הצרפתייה, שמתה ב-1986,

היותה מקור השראה לחוקרות מגדר וליוצרות ברחבי העולם. גם בישראל החגיגה סביבה נמשכת.



סימון דה בובואר  
זיכרונותיה של נערה מחונכת